

Jag anhåller vördsamt om remiss till Stats-Utskottet och att framlämnade få till Utskottet aflämnas åtskilliga handlingar, som belysa vissa af de i motionen omrörda förhållanden.

Stockholm den 27 Januari 1869.

Jöns Olsson,
i Nordanå.

N:o 121.

Af Herr **Olof Nilsson** från Westerbottens län: Om ändring af 5 § i Kongl. Förordningen den 13 September 1790 rörande vinterväghållningen.

Vid flera föregående riksdagar har klagomål försports öfver nu gällande stadgande i fråga om skyldighet att underhålla vägar. Bland de bördor, som hvila endast på jorden, är i närvarande stund väghållningsbesväret det mest tryckande. Den stora mängd af förslag, som från de mest skiljda trakter af riket under en längre följd af riksdagar blifvit framställda i syftning att lätta detta besvär genom jemnare fördelning af detsamma, bära det mest otvetydiga vittnesbörd, att behovet af ändring i derom gällande föreskrifter är lika allmänt känt som erkänt. Förhållandena ända ifrån gamla landskapslagarnes tid till de sednare decennierna hafva gestaltat sig så, att vid sidan af jordbrukaren uppstått en befolkning af bruksidkare, fabrikanter, handlande och handtverkare, bland hvilka många, för bedrivande af sin rörelse och afsättning af sina produkter, hafva vida större behof af lättade kommunikationsmedel än jordbrukaren och såmedelst mera förstöra vägarne än denne, som utan att särdeles ofta skilja sig från hemmet sköter sitt jordbruk.

Ett lagbud, som ehuru det vid sin tillkomst tillfredsställde då-tidens billiga fordringar, kan likväl ej efter ett eller annat sekels förlopp utan förfång bibehållas, helst sedan man lärt sig inse, att hemmantalet icke är rätta grunden för på sednare tider tillkomna utskylders utgörande. Väg-hållningen blir för den redan hårdt beskattade jorden med hvarje år allt mera tryckande i följd af nya kommunikationsleders upptagande, helst i de norra orterna, der vägarne och vintrarne äro långa samt snöfallen stora och många. Den, som har behöfvat och njuter fördelarne af en inrättning, bör äfven vidkännas den tunga, som dermed är förenad; således bör äfven skyldigheten att underhålla vägar vintertid utsträckas till alla de medlemmar i kommunen, hvilka förmå i densamma deltaga efter de allmänna grunder, som gälla för uttagande af kommunalutskylder på landet.

Jag vägar därför vördsamt föreslå:

att, med ändring af föreskriften i Kongl. Förordningen af den 13 September 1790 § 5, må stadgas att, när i öfverensstämmelse med nämnda författning till vägarne hållande i fargildt stånd vintertiden vid snöfall s. k. ploglag äro eller blifva inrättade, den för alla ploglagen uti socknen eller häradet belöpande ersättning sammanslås och inom socknen eller häradet fördelas efter den allmänna grund, som gäller för uttagande af kommunalutskylder på landet.

Om remiss till Lag-Utskottet anhålles vördsamt.

Stockholm den 25 Januari 1869.

Olof Nilsson,
från Westerbottens län.

Häruti instämmer: *L. J. Fahlander.*